

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobkyně: **A. R.**
bytem X
zastoupená JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2024, č. j. PK-DSH/6411/24,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobkyně domáhala zrušení

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2024, č. j. PK-DSH/6411/24 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“). Rozhodnutím ze dne 7. 2. 2024, č. j. MMP/064045/24 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), zamítl Magistrát města Plzně (dále jen „*magistrát*“) námitky žalobkyně proti provedení záznamu celkem 12 bodů v bodovém hodnocení žalobkyně jako řidiče za 4 žalobkyní spáchané přestupky dle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „*zákon o silničním provozu*“) a provedené záznamy potvrdil. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně proti prvoinstančnímu rozhodnutí a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

2. Žalobkyně dosáhla v registru řidičů celkového počtu 12 bodů tím, že se dopustila:
 - a) dne 9. 7. 2022 přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič překročila o 21 km/h nejvyšší povolenou rychlost v obci 50 km/h - do bodového hodnocení jí byly zaznamenány 3 body (dále jen „*přestupek A*“)
 - b) dne 26. 9. 2022 přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič překročila o 27 km/h nejvyšší povolenou rychlost mimo obec 70 km/h - do bodového hodnocení jí byly zaznamenány 2 body (dále jen „*přestupek B*“)
 - c) dne 21. 11. 2022 přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič nezastavila na světelný signál s červeným světlem „Stůj“, který jí příkazuje zastavit vozidlo - do bodového hodnocení jí bylo zaznamenáno 5 bodů (dále jen „*přestupek C*“)
 - d) dne 19. 4. 2022 přestupku dle § 125c odst. 1 písm. i) bod 1 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič a účastník dopravní nehody neprodleně nezastavila vozidlo a pokračovala dál v jízdě, kdy ze spáchání tohoto přestupku byl uznána vinnou příkazem Městského úřadu Nýřany ze dne 2. 3. 2023, č. j. 2/OD-PŘEST/242/22-3-FAI (dále jen „*příkaz D*“), který nabyl právní moci dne 29. 3. 2023 - do bodového hodnocení jí bylo zaznamenáno 7 bodů (dále jen „*přestupek D*“).¹
3. Magistrát oznámil dne 6. 4. 2023 žalobkyni dosažení 12 bodů v registru řidičů. Žalobkyně vznesla námitky proti všem záznamům a navrhla doplnit spis o rozhodnutí, jimiž byla uznána vinnou z předmětných přestupků, a požádala o jejich zaslání zástupci žalobkyně JUDr. Radku Bechyněmu. Následně žalobkyně podáním ze dne 22. 1. 2024 požádala o posouzení způsobilosti pokutového bloku pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, týkajícího se přestupku B, protože v něm není jednoznačně uvedeno místo spáchání přestupku. Dne 2. 2. 2024 žalobkyně doručila magistrátu vyjádření, které neobsahovalo žádné konkrétní námitky či návrhy.
4. V prvoinstančním rozhodnutí magistrát uvedl, že žalobkyně své námitky odůvodnila typizovaným podáním pouze obecně a konkrétně nezpochybnila žádný záznam o přestupku ani přestupek, proto nevyžadoval pokutové bloky. Magistrát vysvětlil, že oznámení policejních orgánů o uložení pokuty a příkaz D obsahují všechny náležitosti, jsou tak způsobilými podklady pro záznam bodů, provedené záznamy odpovídají těmto podkladům a jejich bodové ohodnocení odpovídá jednotlivým přestupkům dle přílohy zákona o silničním provozu.

¹ Pozn. soudu: Novela zákona o silničním provozu č. 271/2023 Sb. nebyla vzhledem k nabytí její účinnosti a rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2016, č. j. 6 As 60/2016–23, č. 3423/2016 Sb. NSS, pro posouzení věci relevantní.

5. Žalovaný v napadeném rozhodnutí poukázal na předmět řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů a limity zjišťovaných skutečností. Podklady obsahovaly všechny náležitosti vyžadované pro zaznamenání bodů řidiče a nebylo nutné opatřovat další důkazy. Žalobkyně nevznesla žádné konkrétní námitky, ani nepředložila žádné důkazy na podporu svých tvrzení s tím, že blok k Přestupku B nevykazoval vady namítané žalobkyní.
6. Žalobkyně v podané žalobě žalovanému vytkla, že respektoval odvolací důvody, nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, příp. je jednostranně hodnotil, resp. pominul rozhodovací praxi jiných odvolacích orgánů. Žalobkyně se domáhala zrušení napadeného i prvoinstančního rozhodnutí.
7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že žalobkyně v žalobě napadá všechny pokutové bloky, které spisová dokumentace obsahuje, a že záznamy o přestupcích odpovídají oznámením o uložení pokuty. Dále žalovaný uvedl, že žalobkyně odkazovaná rozhodnutí jiných správních orgánů v průběhu správního řízení nepředložila. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

II.

Posouzení věci soudem

8. Soud o žalobě rozhodoval v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť s takovým postupem oba účastníci řízení souhlasili (žalobkyně s tímto postupem vyslovila výslovný souhlas v podání ze dne 28. 6. 2024, žalovaný se nevyjádřil ve stanovené lhůtě k výzvě soudu ze dne 24. 6. 2024, č. j. 57 A 40/2024-40).
9. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě, přičemž neshledal žádné vady napadeného rozhodnutí, k nimž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti.
10. V posuzovaném případě zástupce žalobkyně uplatnila typizovanou žalobní argumentaci, bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti daného případu. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32 „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobkyně spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“ Proto míra konkrétnosti vypořádání žalobních bodů žaloby soudem bude odpovídat míře jejich konkrétnosti tak, jak vyplývá z žaloby.
11. Žalobní tvrzení, že žalovaný *naprosto nerespektoval odvolací důvody*, soud nemohl považovat za žalobní bod, neboť z něj nebylo vůbec zřejmé, zda, případně jaké konkrétní odvolací důvody zůstaly žalovaným nevypořádány. Pokud pak žalobkyně namítala, že se žalovaný *nezabýval jednotlivými důkazními prostředky* nebo *zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy* či *některé důkazy jednostranně upřednostnil v neprospěch žalobkyně*, postrádalo i toto žalobní tvrzení dostatečnou míru konkretizace, neboť z něj nebylo zřejmé, jaké konkrétní důkazy žalovaný opomenul, resp. jaké konkrétní důkazy žalovaný preferoval před jinými k tíži žalobkyně. Soud nemohl

dohledávat v odůvodnění napadeného rozhodnutí a správním spisu potenciální důkazy, u nichž žalovaný pochybil způsobem žalobkyní tvrzeným, neboť takovým postupem by soud spekulativně domýšlel a precizoval argumentaci žalobkyně a nedostál by své povinnosti nestrannosti.

12. Žaloba není důvodná.
13. Soud předznamenává, že z hlediska soudního přezkumu představují napadené a prvoinstanční rozhodnutí jeden celek (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. října 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, publ. pod č. 534/2005 ve Sb. NSS) a že správní soudy neprovádějí dokazování správním spisem (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publ. pod č. 2383/2011 ve Sb. NSS).
14. Podle § 123f odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu v případě neodůvodněných písemných námitek řidiče proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů potvrdí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností provedený záznam a námitky zamítne.
15. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu je příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Předmětem tohoto řízení není přezkum správnosti ani zákonnosti rozhodnutí, na jejichž základě byl záznam proveden (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2022, č. j. 6 As 147/2022-28, bod 11).
16. Oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě je způsobilým podkladem záznamu bodů. Správní orgán je povinen vyžádat si originály příkazových bloků, které by údaje v oznámení prokazovaly, jen tehdy, zpochybní-li účastník konkrétně, věrohodně a relevantně správnost oznámení. Námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků. Pokud účastník v odvolání uplatní paušální námitky, může je odvolací orgán vypořádat jako a priori nevěrohodné, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Za paušální námitky se považují námitky zpochybňující prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2023, č. j. 5 As 199/2022-21, body 13 a 14 a tam citovaná judikatura).
17. Soud neshledal důvodnou žalobní námitku na str. 2 a 3 žaloby, že správní orgány postupovaly v rozporu s ustálenou správní praxí stran hodnocení kvality jednotlivých rozhodnutí v blokovém řízení jako podkladu pro zaznamenání bodů do bodového hodnocení řidiče.
18. Soud konstatuje, že žalobkyně ve správním řízení konkrétně vůbec neargumentovala odlišnou správní praxí tak, jak nyní činí v žalobě, ani správní orgánům neoznačila či nepředložila k žalobě přiložená rozhodnutí č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo ze dne 6. 1. 2020, č. j. MUCE 20786/2019 SO ze dne 26. 3. 2019, č. j. KUJCK-24343/2020 ze dne

13. 2. 2020, ani č. j. ŘP/741/19-16/Ka ze dne 18. 3. 2019. Nezákonnost napadeného rozhodnutí tedy nemůže spočívat v tom, že žalovaný neposuzoval, zda nemůže mít pro rozhodnutí význam odlišná správní praxe, jelikož své legitimní očekávání v tomto směru žalobkyně ve správním řízení konkrétně netvrdila a v odvolání konkrétně nenamítla.

19. Soud poukazuje na to, že argumentaci odlišnou správní praxí odvozenou právě od správních rozhodnutí uvedených v předchozím bodě tohoto rozsudku odmítl Nejvyšší správní soud tím, že *neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by stěžovateli zakládala legitimní očekávání. Mohla by prokazovat nanejvýš to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady nejednotnost ve výkladu právních předpisů v oblasti správního práva. K jejímu odstranění je povolán především právě Nejvyšší správní soud. Ten už se ovšem k otázce, do jaké míry mají správní orgány rozhodující o námitkách proti provedeným záznamům bodů v evidenční kartě řidiče možnost přezkoumat jednotlivá rozhodnutí o uložení pokuty, jasně vyjádřil v několika svých rozhodnutích (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2022, č. j. 2 As 300/2021-47, body 9 a 22, vydaný ve věci, kde tamního žalobce zastupoval právní zástupce nynější žalobkyně).*
20. Ačkoli pasivita žalobkyně v průběhu správního řízení ve vztahu k tvrzením o odlišné správní praxi sama o sobě vylučuje důvodnost této žalobní námítky, považuje soud za vhodné dodat následující.
21. Zprvée, magistrát ani žalovaný nebyli vázáni postupem jiných správních orgánů, jelikož legitimní očekávání se vztahuje k rozhodování konkrétního správního orgánu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2021, č. j. 9 As 12/2021-56, bod 17, či ze dne 26. 10. 2021, č. j. 2 As 133/2020-44, bod 13). Žalobkyně však nedoložila, že by žalovaný či magistrát rozhodoval ve skutkově obdobných věcech odlišně. K žalobní argumentaci na konci str. 2 žaloby soud uvádí, že pro výše uvedené závěry není významné, kolik správních orgánů určité pravomoci a určitého stupně bylo na území ČR zřízeno.
22. Zadruhé, bylo vyloučeno, aby správní orgány v posuzované věci pominuly ustálenou správní praxi při posuzování způsoblosti pokutových bloků jako podkladu pro provedení záznamů v bodovém hodnocení řidiče tak, jak tvrdí žalobkyně v žalobě, neboť ve věci žalobkyně správní orgány jednotlivé pokutové bloky vůbec nehodnotily, neb je neměly k dispozici, poněvadž je od příslušných správních orgánů nevyžádaly (srov. str. 5 napadeného rozhodnutí). Žalobní tvrzení o odlišné správní praxi při hodnocení kvality pokutových bloků na podkladě odvolacích námitek tedy míjelo důvody napadeného rozhodnutí. Žalovaný totiž v napadeném rozhodnutí vysvětlil, že námitky žalobkyně byly natolik obecné a nepodložené, že nemohly aktivovat povinnost správních orgánů vyžádat pokutové bloky.
23. Vypořádání obecné odvolací námítky týkající se odlišné správní praxe na str. 7 napadeného rozhodnutí považuje soud za dostatečné a odpovídající kvalitě odvolací námítky. Žalovaný vysvětlil, že nebylo osvědčeno, že by byly řešeny případy skutkově obdobné, a navíc žalobkyně žádá konkrétní správní rozhodnutí nepředložila. Žalobkyně v žalobě s tímto posouzením nijak nepolemizovala a soud byl tedy oprávněn hodnocení žalovaného bez dalšího převzít.

24. Čtyři správní rozhodnutí popsaná v bodě 18 tohoto rozsudku, založená na čl. 13 až 27 soudního spisu a přiložená k žalobě, soud pro nadbytečnost neprovedl k důkazu, neboť nemohly mít vliv na rozhodnutí soudu z důvodů uvedených v bodech 19 až 23 tohoto rozsudku.
25. K žalobnímu bodu týkajícímu se nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů soud předesílá, že podle § 123b odst. 2 písm. a) a b) zákona o silničním provozu je podkladem pro záznam v registru řidičů mj. *oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě nebo rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek*.
26. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný vyjádřil následovně: Žalobkyně v průběhu celého správního řízení nebrojila konkrétně proti žádnému z provedených záznamů bodů, jen předložila pokutový blok k přestupku B s konstatováním, že v kolonce č. 5 chybí popis místa spáchání přestupku. K tomu magistrát na str. č. 9 prvoinstančního rozhodnutí po citaci údajů pokutového bloku uvedl, že tyto údaje jednoznačně vedou k závěru, že přestupek byl spáchán jízdou mimo obec v místě s limitovanou rychlostí 70 km/h. Žalovaný dodal, že žalobkyně uplatnila jen obecné námitky, a proto magistrát nevyžádal pokutové bloky a oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení jsou dostatečnými důkazy o tom, že přestupky byly konkrétní osobou spáchány (viz str. 5 až 8 napadeného rozhodnutí).
27. Správní orgány pokutové bloky nezajistily, a kromě žalobkyní předloženého bloku k přestupku B se tak nestaly součástí podkladů rozhodnutí. Svůj postup správní orgány řádně odůvodnily tím, že žalobkyně ve správním řízení vůbec nijak nekonkretizovala žádné své výhrady proti zaznamenaným bodům s výjimkou přestupku B, k němuž se správní orgány podrobně vyjádřily a námitky žalobkyně vyvrátily. Žalobkyně proti posouzení bloku k přestupku B správními orgány v žalobě nijak nebrojila. Proto nevznikly pochybnosti o údajích v oznámeních o uložení pokuty na místě a nebylo zapotřebí obstarat pokutové bloky.
28. Tyto jasné formulované a odůvodněné závěry správních orgánů žalobkyně v žalobě zpochybňovala toliko tím, že žalovaný *uvádí, že nemůže posuzovat podklady pro záznam bodů*.
29. Žalobní námitky proto míří mimo důvody napadeného rozhodnutí: Žalovaný vůbec neuvedl, že nemůže posuzovat podklady pro záznam bodů (pokutové bloky), jen vysvětlil a odůvodnil, proč v posuzované věci nebyl důvod pokutové bloky zajišťovat, kdy proti těmto důvodům (že žalobkyně nevznesla žádné konkrétní výhrady vůči přestupkům uvedeným v oznámeních) žalobkyně v žalobě nijak nebrojila. Žalobkyně nespороvala ani řádně odůvodněný závěr správních orgánů, že blok k přestupku B je způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobkyně v žalobě ani neuvedla žádnou konkrétní argumentaci vyvracející závěr žalovaného, že oznámení jsou dostatečným důkazem o záznamu bodů a spáchaných přestupcích, protože jejich věrohodnost žalobkyně ve správním řízení žádnými konkrétními námitkami nezpochybnila. Žalobkyně ani v žalobě neuvedla žádné konkrétní výhrady vůči přestupkům a bodům zaznamenaným v oznámeních. Obecná tvrzení na str. 3 a 4 žaloby o tom, jaké údaje by měly pokutové bloky obsahovat, jednak postrádala potřebnou míru konkrétnosti žalobního bodu a jednak mýjela důvody rozhodnutí.
30. Co se týká argumentace žalobkyně příkazovými (pokutovými) bloky G 1498901 a F 0832677, které dle rozsudku Nejvyššího správního soudu podle žalobkyně nesplňují

dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí, a to na rozdíl od bloku C1404971, neuvedla žalobkyně, na jaké konkrétní rozhodnutí Nejvyššího správního soudu odkazuje. Tyto tři příkazové bloky, založené na čl. 32 až 34 soudního spisu a přiložené k žalobě, soud pro nadbytečnost neprovedl k důkazu, neboť nemohly mít vliv na rozhodnutí soudu - žalobkyně v žalobě ani netvrdila, že by byly vydány v posuzované věci. Soud neprovedl pro nadbytečnost k důkazu ani rozhodnutí č. j. KRPC-57063-4/ČJ-2023-0200DP ze dne 30. 5. 2023 a č. j. KRPT-82262-5/ČJ-2023-0700DP ze dne 29. 5. 2023, založené na čl. 35 až 37 soudního spisu, již jen z důvodu, že správní orgány správně nezajišťovaly pokutové bloky k důkazu, a proto pro posouzení důvodnosti žaloby nebylo zapotřebí zjišťovat přezkumnou rozhodovací praxi policejních orgánů.

31. Pokud žalobkyně na str. 5 a 6 žaloby v bodech c ii) a c iv) uváděla své výhrady k pokutovým blokům k přestupkům A a C, mýjela důvody napadeného rozhodnutí, podle něhož tyto pokutové bloky nebyly součástí podkladů rozhodnutí, neboť žalobkyně věrohodně nezpochybnila oznámení týkající se přestupků. Pokud žalobkyně na str. 6 žaloby v bodě c iii) sporovala údaj o místu spáchání přestupku B, opakuje soud, že tento pokutový blok žalobkyně předložila, správní orgány ho posoudily a odůvodnily, proč je způsobilým podkladem pro záznam bodů. V žalobě žalobkyně s tímto posouzením správních orgánů nijak nepolemizovala a soud ho může bez dalšího převzít jako odůvodnění závěru o neopodstatněnosti této námitky.
32. V bodě c i) na str. 4 a 5 žaloby se žalobkyně věnovala příkazu D. Soud připomíná, že jde *rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek* ve smyslu § 123b odst. 2 písm. a) a b) zákona o silničním provozu. Žalobní námitky nemohly být důvodné, protože, jak soud výše vysvětlil, předmětem řízení vedeného správními orgány nebyl přezkum správnosti ani zákonnosti rozhodnutí, na jejichž základě byl záznam proveden, tedy ani příkazu D. Vady příkazu D žalobkyně ve správním řízení vůbec nenamítala a všechny výhrady žalobkyně uvedené v žalobě k příkazu D se týkají nesprávnosti a nezákonnosti příkazu D v důsledku údajných procesních vad (nezjištění skutkového stavu), nesprávného právního posouzení (naplnění objektivní a subjektivní stránky přestupku, právní kvalifikace). Řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů však nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v blokovém řízení.
33. Žalobkyně na str. 7 žaloby uvedla, že pokutové bloky k přestupkům A, B, C a D nejsou dostatečně konkrétní a individualizované. Takto však žalobkyně pominula, že k přestupku D nebyl pokutový blok podkladem pro záznam bodů, pokutové bloky k přestupkům A a C nebyly podkladem rozhodnutí a pokutový blok k přestupku B nevykazoval vady namítané žalobkyní ve správním řízení, aniž tento odůvodněný závěr správních orgánů žalobkyně v žalobě sporovala.
34. Soud shrnuje, že žalobkyně nepředložila v řízení před správními orgány žádné konkrétní námitky, které by zakládaly pochybnost o způsobilosti podkladů pro záznamy bodů v registru řidičů spočívajících v oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě a rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek ve smyslu § 123b odst. 2 písm. a) a b) zákona o silničním provozu. Oznámení představují způsobilé podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Oznámení a v nich obsažené údaje žalobkyně věrohodným způsobem nezpochybnila tak, aby bylo nutné trvat i na vyžádání originálů pokutových bloků. Správní orgány proto postupovaly správně, pokud v případě oznámení do podkladů rozhodnutí nezařadily příkazové (pokutové)

bloky a jeden pokutový blok předložený žalobkyní řádně vzhledem k námitkám žalobkyně posoudily. Oznámení a příkaz D obsahovaly dostatečné údaje k prokázání, že se přestupky staly a spáchala je žalobkyně, a také potřebné náležitosti k provedení záznamu bodů, a proto nemohly být zpochybněny obecnými, nekonkrétně formulovanými výtkami žalobkyně.

35. Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu neshledal důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

III.

Náklady řízení

36. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II rozsudku podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů nenáleží. Toto právo by náleželo procesně úspěšnému žalovanému, kterému však v řízení nevznikly náklady nad rámec jeho úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, publ. pod č. 3228/2015 Sb. NSS), a navíc se žalovaný práva na náhradu nákladů řízení vzdal ve vyjádření k žalobě. Proto soud náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 19. září 2024

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu